

Abstrakt:

Práce se zabývá nově vzniklým ateliérem J. V. Myslbeka na Akademii výtvarných umění v Praze založeným v roce 1896. Nejprve hodnotí samotnou osobnost J. V. Myslbeka a jeho umělecký vývoj od poloviny šedesátých let 19. století. Cestu do Paříže z roku 1878 a přátelství s Vojtěchem Hynaisem, které mu přineslo hlubší vhled do soudobé francouzské plastiky, zásadní pro stylové formování plastiky *Hudba*, na níž pracoval mezi léty 1891 až 1907 v průběhu jeho působení na Uměleckoprůmyslové škole a na Akademii výtvarných umění v Praze. Nejstarší žáci Myslbeka z Uměleckoprůmyslové školy byli ovlivněni profesorem lyrickým pojetím, generace Mařatkových spolužáků přešla se svým učitelem na nově vzniklou Akademii. Kolem roku 1900 začaly ostré konflikty mezi učitelem a žáky, které se zpětně viděno jeví jako zásadní pro jejich budoucí úspěch. Do sochařského ateliéru na AVU přicházeli absolventi hořické školy sochařsko-kamenické. Hořická průprava byla ideálním východiskem pro umělecký růst žáků Myslbeka, který dával důraz na řemeslo, jemuž se učili na pomníku sv. Václava. Myslbek se začínal střetávat s novou generací v otázkách modernosti zejména po výstavě Augusta Rodina v Praze roku 1902.

Práce dále zkoumá působení českých Němců z nejsilnějšího sochařského ročníku na Akademii 1898–1902 (Karl Wilfert, ml., Alois Rieber) v ateliéru Myslbeka a představuje pomocí dopisů dosud zcela neznámou německy mluvící žačku Josefíne Christen. Roku 1908, tedy v době, kdy se stal asistentem ateliéru Jan Štursa, Myslbek z důvodu problémů kolem realizace pomníku sv. Václava a nastupujících rodinných i zdravotních komplikací, nevěnoval studentům již takovou péči a postupně se začal stahovat do sebe. Předloženou práci lze vnímat jako pokus o nastínění postupného etablování sochařství v Čechách a následný souboj o moderní pojetí plastiky poučené zahraničními vlivy. K modernímu vývoji přispělo i mezinárodní složení Myslbekových žáků, které bylo pro nacionálně laděnou společnost problematické a díky následným historickým událostem a záměrné likvidaci relevantních pramenů byli zejména čeští Němci z kontextu Myslbekova ateliéru vytrženi.